

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW.: dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź św. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9⁰⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;

tel.: 22-838-30-95 (tylko w godz. urzędowania), fax. 22 636-69-55.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

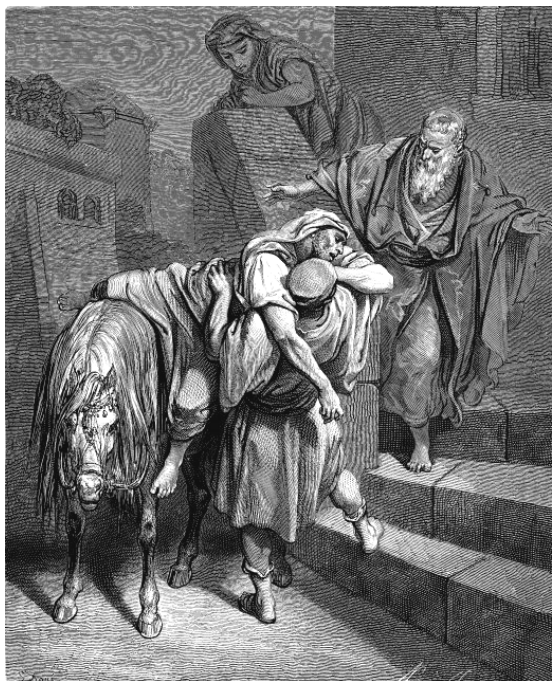
XV niedziela zwykła

14 lipca 2019

LITURGIA SŁOWA

Pwt 30,10-14; Ps 69; Kol 1,15-20; Łk 10,25-37

Powstał jakiś uczoney w Prawie i wystawiając Jezusa na próbę, zapytał: „Nauczycielu, comam czynić, aby osiągnąć życie wieczne?”. Jezus mu odpowiedział: „Co jest napisane w Prawie? Jak czytasz?”. On rzekł: „Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą, całą swoją mocą i całym swoim umysłem; a swego bliźniego jak siebie samego”. Jezus rzekł do niego: „Dobrześ odpowiedział. To czyn, a będziesz żył”. Lecz on, chcąc się usprawiedliwić, zapytał Jezusa: „A kto jest moim bliźnim?”. Jezus, nawiązując do tego, rzekł: „Pewien człowiek schodził z Jerozolimy do Jerycha i wpadł w ręce zbójców. Ci nie tylko go obdarli, lecz jeszcze rany mu zadali i zostawiwszy na pół umarłego, odeszli. Przypadkiem przechodził tą drogą pewien kapłan; zobaczył go i minął. Tak samo lewita, gdy przyszedł na to miejsce i zobaczył go, minął. Pewien zaś Samarytanin, będąc w podróży, przechodził również obok niego. Gdy go zobaczył, wzruszył się głęboko: podszedł do niego i opatrzył mu rany, zalewając je oliwą i winem; potem wsadził go na swoje bydlę, zawiózł do gospody i pielęgnował go. Następnego zaś dnia wyjął dwa denary, dał go gospodarzowi i rzekł: „Miej o nim staranie, a jeśli co więcej wydasz, ja oddam tobie, gdy będę wracał”. Któryż z tych trzech okazał się, według twego zdania, bliźnim tego, który wpadł w ręce zbójców?”. On odpowiedział: „Ten, który mu okazał miłosierdzie”. Jezus mu rzekł: „Idź, i ty czyn podobnie”. – *Oto słowo Pańskie.*

„Ten, który mu okazał miłosierdzie”. Jezus mu rzekł: „Idź, i ty czyn podobnie”. – *Oto słowo Pańskie.*

Czasem zatrzymujemy się, zadając sobie pytania, kim jest Bóg, jaki jest sens naszego życia i istnienia świata. Zagłębiamy się w filozoficzne dywagacje i w końcu dochodzimy do wniosku, że czujemy się w tym wszystkim zagubieni. Tymczasem mamy być ufni wobec Boga jak dzieci wobec ojca. Chrystus daje nam receptę na udane życie: kochaj Boga i kochaj bliźniego, wtedy wszystko będzie miało sens. Kochaj, bo w miłości jest Bóg. Takie to zwyczajne i proste, a jednocześnie takie trudne.

Joanna Woroniecka-Gucza,
Oremus

Dziękujemy za ofiary złożone na remont naszego kościoła. Prowadzimy drugi etap konserwacji i restauracji stolarki okiennej wewnątrz świątyni. Koszt prac wynosi 133.000 zł. Otrzymaliśmy dotację z Miasta Stołecznego Warszawy w wysokości 70.000 zł. Wkład własny, jaki musi zapłacić parafia wynosi więc 63.000 zł.
Bóg zapłać za wszelkie ofiary składane na ten szczytny cel.

Providentialis gratiae eventus

OPATRZNOŚCIOWE WYDARZENIE ŁASKI

List apostolski Ojca Świętego Jana Pawła II z okazji 750-lecia szkaplerza świętego (1251 - 2001)
z dnia 25 marca 2001 r.

1. Opatrznościowe wydarzenie łaski, jakim był dla Kościoła Rok Jubileuszowy, pozwala patrzeć z ufnością i nadzieją na dopiero co rozpoczętą drogę w nowym tysiącleciu. "Przemierzając drogi świata na początku nowego stulecia - napisałem w Liście apostolskim *Novo millennio ineunte* - musimy przyspieszyć kroku. (...) W tej drodze towarzyszy nam Najświętsza Maryja Panna, której (...) zawierzyłem trzecie tysiąclecie" (n. 58).

Dlatego z wielką radością przyjąłem wiadomość, że obie gałęzie Zakonu Karmelitańskiego: dawna i reformowana, zamierzają poświęcić rok 2001 Maryi, aby wyrazić synowską miłość do swej Patronki, którą wzywają jako Kwiat Karmelu, Matkę i Przewodniczkę na drodze do świętości. W związku z tym pragnę podkreślić, że szczęśliwym zbiegiem okoliczności obchody tego maryjnego roku całego Karmelu przypadają - jak głosi czcigodna tradycja Zakonu - w 750. rocznicę otrzymania Szkaplerza. Obchody te stanowią zatem dla całej Rodziny karmelitańskiej niezwykłą okazję nie tylko do pogłębienia duchowości maryjnej, ale i do przeżywania jej z coraz większą świadomością roli, jaką Dziewicza Matka Boga i ludzi odgrywa w tajemnicy Chrystusa i Kościoła, by iść za Nią - "Gwiazda nowej ewangelizacji" (por. *Novo millennio ineunte*, 58).

2. Wiele pokoleń Karmelu, od początku aż do dzisiaj, w swej wędrówce ku "świętej górze, Jezusowi Chrystusowi, naszemu Panu" (*Mszal Rzymski*, modlitwa z Mszy św. ku czci Najświętszej Maryi Panny z Góry Karmel, 16 lipca), starało się kształtować swoje życie wzorując się na Maryi.

Dlatego w Karmelu, a także w każdej duszy kochającej gorąco Najświętszą Maryję Pannę i Matkę, nieustannie kontemplowana jest Ta, która od samego początku potrafiła otworzyć się na słuchanie słowa Boga i być posłuszna Jego woli (por. Łk 2, 19. 51). Maryja, wychowana i ukształtowana przez Ducha Świętego (por. Łk 2, 44-50), umiała bowiem odczytywać w duchu wiary swoje dzieje (por. Łk 1, 46-55) i - ulegając Bożym natchnieniom - "szła naprzód w pielgrzymce wiary i utrzymała wiernie swe zjednoczenie z Synem aż do

krzyża, przy którym nie bez postanowienia Bożego stanęła (por. J 19, 25), najgłębiej ze swym Jednorodzoną współcierpią i z ofiarą Jego złączyła się matczynym duchem" (*Lumen gentium*, 58).

3. Kontemplując Najświętszą Maryję Pannę, widzimy Ją jako Matkę zatroskaną, która patrzy na Syna, dorastającego w Nazarecie (por. Łk 2, 40. 52), idzie za Nim po drogach Palestyny i towarzyszy Mu podczas godów w Kanie (por. J 2, 5), a u stóp Krzyża staje się Matką współuczestniczącą w Jego ofierze i darem dla wszystkich ludzi, gdy Jezus powierza Ją swemu umiłowanemu uczniowi (por. J 19, 26). Jako Matka Kościoła Najświętsza Maryja Panna jednoczy się z uczniami w ustawicznej modlitwie (por. Dz 1, 14), a jako no-

wa Niewiasta, która wyprzedza to, co się kiedyś dokona dla nas wszystkich w pełni trynitarnego życia, została wzięta do Nieba, skąd osłania płaszczem swego miłosierdzia synów i córki pielgrzymujących ku świętej górze chwały.

Ta kontemplacyjna postawa umysłu i serca pozwala podziwiać doświadczenie wiary i miłości Najświętszej Maryi Panny, która przeżywa już to, co każdy wierzący pragnie i ma nadzieję przeżywać w tajemnicy Chrystusa i Kościoła (por. *Sacrosanctum Concilium*, 103; *Lumen gentium*, 53).

Dlatego właśnie karmelici i karmelitanki wybrali Maryję na swą Patronkę i Matkę duchową i mają zawsze przed oczyma i w sercu Najczystsza Maryję Pannę, która prowadzi wszystkich do doskonałego poznania i naśladowania Chrystusa.

W ten sposób rozwijają się głębokie więzi duchowe, które coraz bardziej umacniają komunie z Chrystusem i z Maryją. Dla członków Rodziny karmelitańskiej Maryja, Dziewicza Matka Boga i ludzi, jest nie tylko wzorem do naśladowania, ale również czułą Matką i Siostrą, która jest z nimi i w której pokładają nadzieję. Dlatego św. Teresa od Jezusa wzywała: "Naśladujcie Maryję i rozważajcie to, jaka musi być wielkość tej Pani i jaka to korzyść mieć ją za Patronkę" (*Twierdza wewnętrzna*, III, 1, 3).

4. To głębokie życie maryjne, które wyraża się w ufnej modlitwie, w pełnym zachwycie uwielbieniu i pilnym naśladowaniu, prowadzi do zrozumienia, że najbardziej autentyczną formą nabożeństwa do Najświętszej Maryi Panny, wyrażającą się w skromnym znaku Szkaplerza, jest poświęcenie się Jej Niepokalanemu

Sercu (por. Pius XII, list *Neminem profecto latet*, 11 lutego 1950: AAS 42 [1950], s. 390-391; *Lumen gentium*, 67). W ten sposób w sercu urzeczywistnia się coraz większa komunია i zażyłość z Najświętszą Maryją Panną, "jako nowy sposób życia dla Boga i kontynuowania tu, na ziemi, miłości Syna Jezusa do swojej Matki Maryi" (por. rozważanie przed modlitwą Anioł Pański: *Insegnamenti di Giovanni Paolo II*, XI/3, 1988, s. 173). W taki sposób, według słów błogosławionego męczennika karmelitańskiego Tytusa Brandsmy, jednoczymy się głęboko z Maryją *Theotokos* i tak jak Ona przekazujemy życie Boże: "Również do nas Pan posyła swego anioła (...), także my powinniśmy przyjąć Boga do naszych serc, nosić Go w naszych sercach, karmić Go i pomagać Mu wzrastać w nas w taki sposób, jakby On z nas się narodził i żył z nami jako Bóg-z-nami, Emanuel" (z wypowiedzi bł. Tytusa Brandsmy na Kongresie Mariologicznym w Tongerlo, sierpień 1936 r.).

To bogate dziedzictwo maryjne Karmelu z biegiem czasu, dzięki rozpowszechnieniu się nabożeństwa Szkaplerza Świętego, stało się skarbem całego Kościoła. Dzięki swej prostocie, antropologicznej wartości oraz odniesieniu do roli Maryi w życiu Kościoła i ludzkości to nabożeństwo tak głęboko i szeroko przyjęło się wśród Ludu Bożego, że znalazło swój wyraz w obecnym kalendarzu liturgicznym Kościoła powszechnego we wspomnieniu 16 lipca.

5. W znaku Szkaplerza zawiera się sugestywna synteza maryjnej duchowości, która ożywia pobożność ludzi wierzących, pobudzając ich wrażliwość na pełną miłości obecność Maryi Panny Matki w ich życiu. Szkaplerz w istocie jest "habitem". Ten, kto go przyjmuje, zostaje włączony lub stowarzyszony w mniej lub więcej ścisłym stopniu z Zakonem Karmelu, poświęconym służbie Matki Najświętszej dla dobra całego Kościoła

ła (por. Formuła nałożenia Szkaplerza: *Obrzęd błogosławieństwa i nałożenia Szkaplerza* zatwierdzony przez Kongregację Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów 5 stycznia 1996 r.). Ten, kto przywdziewa Szkaplerz, zostaje wprowadzony do ziemi Karmelu, aby "spożywać jej owoce i jej zasoby" (por. Jr 2, 7) oraz doświadczać słodkiej i macierzyńskiej obecności Maryi w codziennym trudzie, by wewnętrznie się przyoblekać w Jezusa Chrystusa i ukazywać Jego życie w samym sobie dla dobra Kościoła i całej ludzkości (por. Formuła nałożenia Szkaplerza).

Znak Szkaplerza przywołuje zatem dwie prawdy: jedna z nich mówi o ustawicznej opiece Najświętszej Maryi Panny, i to nie tylko na drodze życia, ale także w chwili przejścia ku pełni wiecznej chwały; druga to świadomość, że nabożeństwo do Niej nie może ograniczać się tylko do modlitw i hołdów składanych Jej przy określonych okazjach, ale powinna stanowić "habit", czyli nadawać stały kierunek chrześcijańskiemu postępowaniu, opartemu na modlitwie i życiu wewnętrznym poprzez częste przystępowanie do sakramentów i konkretne uczynki miłosierne co do ciała i co do duszy. W ten sposób Szkaplerz staje się znakiem "przymierza" i wzajemnej komunii pomiędzy Maryją i wiernymi: wyraża bowiem w sposób konkretny dar, jaki na krzyżu Jezus uczynił Janowi, a przez niego nam wszystkim, ze swojej Matki, oraz przypomina o powierzeniu umiłowanego apostoła i nas Tej, którą ustanowił nasza Matką duchową.

6. Ta maryjna duchowość, która wewnętrznie kształtuje osoby i upodabnia je do Chrystusa, pierworodnego wśród wielu braci, wyraziła się we wspólnych świadectwach świętości i mądrości bardzo wielu świętych mężczyzn i niewiast Karmelu, którzy wyrosli w cieniu i pod opieką Matki.

Ja również od bardzo długiego czasu noszę na sercu Szkaplerz

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1195 W określone dni roku liturgicznego Kościoła na ziemi wspomina świętych: przede wszystkim Świętą Bożą Rodzicielkę, następnie Apostołów, męczenników i innych świętych. Ukazuje w ten sposób, że jest zjednoczony z liturgią niebieską; wielbi Chrystusa za to, że dokonał zbawienia w swoich uwielbionych członkach. Ich przykład jest natchnieniem Kościoła w jego drodze do Ojca.

1196 Wierni, którzy celebrować liturgię Godzin, jednoczą się z Chrystusem, naszym Najwyższym Kapłanem, przez modlitwę psalmów, rozważanie słowa Bożego, pieśni i uwielbienia, by włączyć się do Jego nieustannej i powszechnej modlitwy, która oddaje chwałę Ojcu i wyprasza dar Ducha Świętego dla całego świata.

1197 Chrystus jest prawdziwą Świątynią Boga, "miejszem, w którym przebywa Jego chwała". Chrześcijanie przez łaskę Bożą stają się również świątyniami Ducha Świętego, żywymi kamieniami, z których jest budowany Kościół.

1198 W warunkach życia na ziemi Kościół potrzebuje miejsc, w których mogłaby gromadzić się wspólnota wiernych. Są nimi nasze widzialne świątynie, święte miejsca, będące obrazami Miasta Świętego, niebieskiego Jeruzalem, do którego pielgrzymujemy.

1199 W tych świątyniach Kościół sprawuje kult publiczny na chwałę Trójcy Świętej, słucha słowa Bożego i śpiewa pieśń uwielbienia, zanosi modlitwy i składa Ofiarę Chrystusa, obecnego sakramentalnie pośród zgromadzenia. Te świątynie są również miejscami skupienia i modlitwy osobistej.

karmelitański! Z miłością do wspólnej Matki niebieskiej, której opieki doznaję ustawicznie, życzę, aby dzięki temu rokowi maryjnemu wszyscy zakonnicy i zakonnice Karmelu oraz pobożni wierni, któ-

rzy Ją czczą z synowskim oddaniem, wzrosli w miłości do Niej i by umocnili w świecie obecność tej Niewiasty milczenia i modlitwy, wzywanej jako Matka miłosierdzia, Matka nadziei i łaski.

Z tymi życzeniami z radością udzielam Apostolskiego Błogosławieństwa wszystkim zakonnikom, mniszkom, siostronom i wiernym świeckim z Rodziny karmelitańskiej, którzy tak wiele czynią,

by szerzyło się wśród Ludu Bożego prawdziwe nabożeństwo do Maryi, Gwiazdy Morza i Kwiatu Karmelu!

Jan Paweł II Papież
Watykan, 25 marca 2001 r.

MODLITWA DO MATKI BOŻEJ SZKAPLERZNEJ

Proszę Cię Maryjo, aby Twój szkaplerz był dla mnie znakiem zbawienia, bronią w niebezpieczeństwach duszy i ciała.

O Najchwalebniejsza, Królowo Niebios, Maryjo. Najczystsza, Dziewico i Najgodniejsza Boża Rodzicielko. Przypominam dziś sobie w głębi serca przez przyjęcie szkaplerza świętego zawarte z Tobą przymierze, że przez całe życie będę jak najwierniej i jak najgorliwiej służył(a) Tobie i Twojemu Boskiemu Synowi. Składam Ci najpokorniejsze dzięki, o Najpotężniejsza Pani, że raczyłaś mnie biednego grzesznika (grzesznicę) przyjmując do grona Braci (Sióstr) za pośrednictwem szkaplerza świętego. Obieram Cię dzisiaj na zawsze za moją Najukochańszą Matkę, Opiekunkę i Pośredniczkę przed Bogiem.

Proszę Cię pokornie, aby Twój szkaplerz był dla mnie znakiem zbawienia, bronią w niebezpieczeństwach duszy i ciała. O Najlitościwsza Matko, wyjednaj mi u Boskiego Syna odpuszczenie grzechów moich, łaskę do prawdziwej pokuty i poprawy mojego życia, stałość w wierze świętej, w nadziei, w miłości Boga i bliźniego, w cierpliwości i w czystości odpowiedniej do mojego stanu. Szczególniej zaś stań przy mnie w ostatniej chwili mego życia i daj mi doznać tego, coś przyrzekła, że kto w tym świętym Twoim szkaplerzu umrze bogobojnie, ten nie będzie cierpiał ognia wiecznego. Amen.

Módl się za nami, Królowo, Ozdobo Karmelu.

Abysmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

Módlmy się: Prosimy Cię Panie, niech nas wspomaga pełne godności wstawiennictwo chwalebnej Dziewicy Maryi, Matki i Królowej Karmelu, abyśmy wsparci Jej opieką mogli dojść na szczyt góry, którą jest Chrystus, który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków. Amen.

OGŁOSZENIA

1. Prowadzimy drugi etap konserwacji i restauracji stolarki okiennej wewnątrz kościoła. Koszt tych prac wynosi 133.000,00 zł. Otrzymaliśmy dotację z Miasta stołecznego Warszawy 70.000,00 zł. Wkład własny parafii wynosi 63.000,00 zł. Dziękujemy za wszelkie ofiary przeznaczone na ten cel.
  2. Kancelaria parafialna w lipcu i sierpniu czynna jest tylko po południu od godz. 16.00 do 17.45.
  3. Zachęcamy do nabycia książki wydanej przez ks. Proboszcza – do kupienia w księgarni lub zakrystii.
  4. Zapraszamy na nabożeństwo do MBNP – w środy o godz. 18.00.
  5. Przedszkole Publiczne Kwiatki Świętego Franciszka przy ul. Dzielnej 11A prowadzi rekrutację na rok 2019/2020 i zaprasza dzieci najmłodsze do grupy trzylatków.
  6. Przypominamy, że w kościele zawsze obowiązuje godny strój, również w okresie letnim. Dlatego prosimy o właściwy ubiór, zarówno u pań jak i panów. Przypominamy, że ramiona winny być zakryte. Nie wypada przychodzić w krótkich spodniach. Pamiętajmy o wyłączaniu telefonu komórkowego przed wejściem do kościoła.
  7. Dzisiaj po Mszy św. zbieramy ofiary do puszek dla biednych. Ofiarę można złożyć przy głównym wyjściu z kościoła.
  8. Serdecznie dziękujemy za ofiary złożone na wyjazd młodzieży na obóz formacyjny organizowany przez naszą parafię 24 – 29 czerwca. Zebrano wtedy około 8 tys. złotych.
- Wspomnienia liturgiczne: w poniedziałek – wspomnienie św. Bonawentury, bp. i dr. Kościoła; we wtorek – wspomnienie NMP z Góry Karmel.

Konto parafii św. Augustyna: 56 1240 2063 1111 0010 0087 4213

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. **Bóg zapłać!**

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz parafialnie. Do użytku wewnętrznego.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl